

Les retallades: legitimant les privatitzacions

En aquest moment qui més qui menys ja ha sentit a parlar del deute i del dèficit i de la necessitat de reduir-los per fer contents als mercats. D'aquesta manera tots tenim arguments per convèncer-nos mútuament que les retallades són necessàries i que "esto lo arreglamos entre todos".

En el seu afany per reduir el dèficit, els governs (tant els autonòmics com l'estatal) han encetat una sèrie de retallades que, asseguren, són imprescindibles per fer sortir el país de la crisi ja que, sense aquestes, el dèficit no pararà de créixer, el deute es farà impagable i el país haurà de ser intervingut i la Unió Europea obligarà a prendre grans mesures de restricció de la despesa pública, com ha succeït a Grècia, Portugal o Irlanda.

En resposta a aquest plantejament podem exposar breument tres qüestions:

1. Les mesures de restricció de la despesa ja s'estan prenent actualment a l'any 2012 (el Govern ha aprovat un pressupost amb una retallada de 27.000 milions d'€) amb la justificació que les exigeix la Unió Europea. Potser la intervenció exterior no hagués suposat una gran diferència.

2. Les retallades no són imprescindibles doncs hi ha d'altres formes per reduir el dèficit. Per exemple es podrien augmentar els impostos als més adinerats. Però s'està caminant en la direcció contrària reduint els impostos de societats o de succes-

sió. També es podria perseguir amb tenacitat el frau fiscal, que es calcula que puja a 80.000 milions d'€ a l'Estat espanyol, però de nou es va en la direcció contrària amb una amnistia fiscal que premia als defraudadors i que per tant acaba estimulando el frau. O simplement se'ls exculpa, com recentment al Sr. Botín.

3. En vista dels dos punts anteriors no està gaire clar que les mesures que pren el govern estiguin encaminades a afavorir la sortida de la crisi. Més aviat fan sospitar que hi ha altres

tipus d'interessos. Un dels principals és la invasió per part del capital privat dels àmbits que es gestionen actualment de forma pública. Així doncs mitjançant les retallades en sanitat es fomenta l'ús de mútues privades, amb la congelació de les pensions s'incentiva la contractació de plans privats de pensions, la reducció d'inversions en l'escola pública en suposa el deteriorament i la tendència de l'alumnat cap a l'escola privada...

La conclusió fa una certa por ja que no es tracta de retallades en funció d'una conjuntura econòmica, sinó d'un pla (més o menys elaborat) per assolir la màxima privatització possible de qualsevol tipus de servei públic, el qual abandonarà la seva funció de benefici social (de tots) per satisfer el benefici privat (d'uns quants). ■

